

opgaver, sagsbehandling og personlig kontakt og fritidsaktiviteter med de indsatte.

Grunduddannelsen for fængselsfunktionærer varer 3 år og omfatter praktisk læring og teoretisk undervisning i fag som konfliktløsning, psykologi, pædagogik, sociallære, samfundsfag, kriminalforsorgslære, strafferet og idræt.

Fordelen ved en etatsuddannelse er, at den kan målrettes til at uddanne personale i at få netop de kompetencer, der er brug for i kriminalforsorgen. Den nuværende ordning uddanner et basispersonale, som kan varetage mange af de forskellige grundlæggende funktioner samt en mere koordineret og helhedsorienteret sagsbehandling. I forhold til den enkelte indsatte er der færre personskift, end der ville være, hvis opgaverne i højere grad blev varetaget af forskellige specialister.

Kl. 14.45

Uddannelsen af fængselsfunktionærer bliver naturligvis løbende revideret, så den matcher den profil, der er behov for. Men ud over fængselsfunktionærer er der selvfølgelig også brug for visse specialister. Der er derfor også allerede i dag ansat personale med forskellig uddannelsesmæssig baggrund som f.eks. socialrådgivere, lærere, sygeplejersker og andre behandlere.

Hvis kriminalforsorgen skal ansætte flere med en speciel behandlingsmæssig baggrund, f.eks. socialpædagoger, vil det betyde, at disse personalegrupper skal varetage en del af de opgaver, som fængselsfunktionærerne udfører i dag. For at skabe balance i forhold til ordens- og sikkerhedsopgaverne skal fængselsfunktionærerne så i højere grad stå for disse opgaver. En sådan opdeling med flere specialister vil alt andet lige give mindre fleksibilitet. Det er min opfattelse, at den nuværende sammensætning af kriminalforsorgens personale sikrer de nødvendige kompetencer til at varetage opgaverne på en hensigtsmæssig måde.

Forslagsstillerne anfører i punkt 8, at uddannelsen skal have prioritet forud for arbejde og skal belønnes særligt. Efter straffuldbyrdelsesloven har en indsat ret og pligt til at være beskæftiget ved deltagelse i arbejde, uddannelse eller anden godkendt aktivitet. Kriminalforsorgen har med andre ord en pligt til at skaffe beskæftigelse til indsatte, der afsoner fængselsstraffe i kriminalforsorgens institutioner.

De indsatte bliver beskæftiget ud fra en samlet vurdering af den enkelte indsatte ønsker og behov. I vurderingen indgår bl.a., at den indsatte søges motiveret til at deltage i undervisningen,

gerne kombineret med arbejde på et værksted eller deltagelse i et behandlingsprogram. Efter reglerne udbetales der et grundbeløb pr. time til indsatte i beskæftigelse. Hertil kan der ydes tillæg for stabilitet og kompetence, ligesom der kan indgås aftaler om akkordarbejde og udbetales bonustillæg.

Det er kriminalforsorgens opfattelse, at muligheden for akkordløn og bonustillæg har en vis indflydelse på de indsatte beskæftigelsesønsker, og at det derfor ikke kan udelukkes, at der er indsatte, der af den grund fravælger at deltage i undervisningen. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at en ekspertgruppe under Direktoratet for Kriminalforsorgen i øjeblikket er i gang med en revision af det eksisterende regelsæt vedrørende arbejdspenge, bl.a. med henblik på en mere ensartet udbetaling af vederlag, uanset hvad den indsatte er beskæftiget med. Ekspertgruppens arbejde forventes afsluttet i løbet af foråret 2005.

Endelig er det i forslaget punkt 9 anført, at det skal sikres, at der før prøveløsladelsen foreligger en plan, der kan gennemføres, og hvor kommunen er forpligtet til at bistå under hele forløbet. Med straffuldbyrdelseslovens ikrafttræden den 1. juli 2001 blev kriminalforsorgen forpligtet til at udarbejde handleplaner vedrørende afsoning og tiden efter løsladelse for størstedelen af klienterne. De vejledende retningslinjer for samarbejdet mellem de sociale myndigheder og kriminalforsorgens institutioner og afdelinger, som blev udsendt i 1998, beskriver nærmere, hvordan kriminalforsorgen og de sociale myndigheder mest hensigtsmæssigt samarbejder om udarbejdelsen af handleplaner.

Der er i 2003 foretaget en evaluering af kriminalforsorgens og de sociale myndigheders samarbejde om udmøntning af de vejledende retningslinjer. Denne evaluering viser beklageligvis, at der ikke kan konstateres ændrede og forbedrede samarbejdsrelationer på baggrund af udsendelsen af de vejledende retningslinjer.

På baggrund af evalueringen har socialministeren og jeg i fællesskab besluttet, at der skal indføres en koordineret handlingsplanspligt vedrørende indsatte, som kriminalforsorgen er forpligtet til at udarbejde handleplaner for. Dette fælles initiativ er taget med henblik på så tidligt som muligt at iværksætte en samlet koordineret indsats og styrke efterværnet for kriminalforsorgens klienter.

Regeringen kan af de grunde, jeg har nævnt, ikke støtte beslutningsforslagets punkt 1, 3, 4, 5,